

ročník 6.

1. jarní zpravodaj

duben
2008

**Občasník pro kulturní a společenský
život obcí:**

**TRNOV, HOUDKOVICE, ZÁDOLÍ,
VELKÁ A MALÁ ZÁHORNICE**

Vydává Kulturní komise Obce Trnov

Slovo starostky

Vážení občané,

máme za sebou 3 měsíce roku, který je pro nás všechny plný změn, mimo jiné navyšováním cen médií. Zastupitelstvo obce při svém schvalování rozpočtu na rok 2008 nepřistoupilo ke zvýšení poplatku za svoz komunálního odpadu, přestože náklady pro obec rostou. Je pouze na nás všech, jak se budeme při likvidaci odpadu chovat, podle toho budeme i v příštích letech platit, proto je velice důležité odpady třídit.

Na posledním jednání zastupitelstva bylo schváleno zřízení místní knihovny v Záhornici. Knihovnicí byla jmenována paní Marcela Peřinová. Knihovna bude řádně zaregistrována na Ministerstvu kultury a zapsána v databázi pro evidenci knihoven. Evidované knihovny mají mimo jiné možnost žádat o dotaci z peněžních prostředků státního rozpočtu. Výhledově zřídíme v knihovně i zdarma internet pro veřejnost, aby byla činnost knihovny atraktivnější a bohatší.

V Mateřské škole v Houdkovicích obměníme nevyhovující hrací prvky na zahradě za nové, odpovídající atestům a normám. Rovněž vyřizujeme dotaci na výměnu oken v budově MŠ.

Budeme pokračovat v budování dětských hřišť ve stejném složení jako v Trnově, které je dětmi velmi oblíbené a využívané. V Houdkovicích vedle prodejny na Záhornici za budovou obecního úřadu.

Máme požádáno o dotaci z programu obnovy venkova na opravu chodníků v Trnově a o dotaci na úroky z úvěrů na plynofikaci. Pro letošní rok zastupitelstvo Královéhradeckého kraje ještě nerozhodlo o přidělení dotací pro jednotlivé obce.

Údržba nás čeká i na poldru v Trnově, kde budeme muset doplnit netříděným lomovým kamenem břeh podél hráze a hlavně kolem vypustného objektu. Dále je třeba odvodnit část pole a cesty a boky nádrže zpevnit – dle odborného posudku - výsadbou keřů, či vrby. Zatím bude stačit výsadba jen místně, aby se alespoň částečně zmírnily účinky vln. Vloni zjara již byla severní strana hráze osázena dřevinami, bohužel nepříznivé klimatické podmínky po výsadbě zapříčinily, že se část dřevin neujala a musí být doplněna novou výsadbou. Prosím všechny, kteří se k poldru dopravují na motorkách, či čtyřkolkách nebo osobními auty, aby využívali pouze zpevněné přístupové cesty a neničili porost na poldru.

Je schválen výdaj na nákup pozemků v Trnově. V lokalitě za Mrázkovými je zadáno zpracování studie na umístění cca 8 – 10 domků se zástřešením, včetně vybudování místní komunikace.

Obecní budova na Záhornici č.p. 11 nutně potřebuje rekonstrukci. Uvažujeme o tom, že by v přízemí zůstaly garáže, klubovna hasičů a místnost obecního úřadu s knihovnou a z půdy by mohly vzniknout 2 startovací byty. Na tuto rekonstrukci se budeme snažit získat dotaci v letech 2009 – 2010 z POV Královéhradeckého kraje.

Ke konci vegetačního období jsme provedli radikální prořez stromů, které se nacházejí na pozemcích obce a to v Trnově a v Houdkovicích, na podzim budeme pokračovat v Zádolí, v okolí hřbitova v Trnově a samozřejmě tam, kde to bude potřebné. Tímto děkuji všem, kteří přiložili ruku k dílu při úklidu klestů z pořezaných stromů.

Určitě je zájmem nás všech, aby se naše obce staly obcemi s hezkým prostředím, pořádkem a estetickým vzhledem, přitažlivé pro občany i široké okolí, zkrátka, aby se nám tady u nás žilo co nejlépe.

S přicházejícím jarem Vám všem přeji, abyste načerpali hodně sil do dalšího období roku 2008.

Libuše Brandejsová
starostka obce

Využívání poldru veřejností.

Poldr nad Trnovem svojí polohou a přístupností - tím, že je „za humny“ - je místem, které nabízí, zejména místním občanům, možnost relaxace, oddychu a odpočinku. Z hráze poldru má každý příchozí malou vodní plochu jako na dlani. Vše jistě není perfektní, chybí vzrostlá vegetace – keře, stromy, které vytvoří z poldru pěkný

romantický rybníček. Však také některé občany tato voda zlákala, aby si do rybníku nasadili ryby. Případné ryby v rybníku mohou být loveny pouze formou sportovního rybaření.

Rada a většina zastupitelů na základě upozornění některých občanů na posledním veřejném zasedání obce vyjádřila nesouhlas s tím, aby kdokoliv organizoval na vodní ploše poldru lov ryb způsobem, že někomu bude chytání povoleno a někomu znemožněno, nebo dokonce budou vybírány za vylovené ryby peníze. Vždy je možné najít společný zájem, který vede ke spokojenosti většiny, v tomto případě zájem a dohoda mezi občany „rybáři“ a předejít různým nedorozuměním. Tuto roli nechce obec samozřejmě suplovat...

Rada obce jmenovala do funkce správce poldru pana Miroslava Šmída. Jeho hlavní úkol spočívá v udržování ochranného pásma v okolí do 3 metrů od rybníka, v dohledu na udržování pořádku a zachování základní funkce poldru a to ochraně zdraví a majetku občanů Trnova před „velkou vodou“.

Péče o zeleň poldru, jeho osekání zajišťují zaměstnanci obce dle pokynů starostky. Pan Šmíd je jeden z těch, který si ryby do rybníka vysadil, a proto je i hlavním organizátorem Prvomájového čerání vody (viz. pozvánka), které letos opět bude pořádat. Za tyto akce mu patří náš dík a obec ráda přispěje i cenou do soutěže.

Chceme, aby poldr využívali všichni pro radost, nechceme však, aby byl příčinou nedorozumění.

Rada Obce Trnov

Usnesení č. 9 ze zasedání zastupitelstva obce Trnov dne 3.4. 2008

I. Bere na vědomí

- bod č. 1 Kontrolu závěrů z minulých jednání a informaci z jednání rady z 25.2.2008 a 17.3.2008.
- bod č. 5.2 Žádost p. Mikulcové – řešeno v rámci KPÚ v Trnově.
- bod č. 5.7 Zprávu projektanta ke stavu poldru Trnov a výběr firmy na zemní a meliorační práce v okolí poldru.
- bod č. 5.9 Mladí hasiči z Houdkovic provedou úklid v obci Houdkovice a po příkopech podél silnice k Trnovu.
- bod č. 5.10 Informaci Zemědělské vodohospodářské správy o plánované údržbě Houdkovického potoka v roce 2008.
- bod č. 5.11 Umístění sběrného boxu na OÚ v Trnově na drobné vyřazené elektrozařízení.
- bod č. 5.12 Zprávu FÚ Rychnov n. Kn. o provedené kontrole.

II. Schvaluje

- bod č. 2 Rozpočet na rok 2008.
- bod č. 3 Inventarizace za rok 2007.
- bod č. 4 Zřízení místní knihovny v Záhornici s platností od 7.4.2008 a jmenování p. Marcely Peřinové knihovnicí.
- bod č. 5.1 Smlouvy o uzavření budoucích smluv o zřízení věcného břemene s ČEZ Distribuce a.s., Hradec Králové v k.ú. Zádolí, Záhornice Velká a Malá z důvodů rekonstrukce nízkého napětí.
- bod č. 5.3 Dodatek č. 9 od Aqua Servis a.s. Rychnov n. Kn.
- bod č. 5.4 Pronájem domu č.p. 101 Trnov.
- bod č. 5.5 Bezúplatný převod pozemku v k.ú. Záhornice parc. č. st. 92.
- bod č. 5.6 Záměr na prodej pozemku v k.ú. Houdkovice parc.č. 1031/16.
- bod č. 5.8 Sběr nebezpečného odpadu dne 17.5.2008 po obcích a sběr papíru v Trnově.

III. Ukládá starostce

- bod č. 5.13 Zjistit možnosti dotačních titulů na vybudování víceúčelového sportoviště v Houdkovicích.

.....
Jiří Kovaříček
místostarosta

.....
Libuše Brandejsová
starostka

Přestavba střechy hasičské zbrojnice v Trnově

Po několika letech konečně rozhodnuto, že se oprava střechy na trnovské Stávající rovná lepenková plnit svůj účel. Přes starou lepenku do zadní

zatékalo. Díky státní dotaci z Programu obnovy venkova ve výši 499 500,-- korun bylo možno počítat do vzniklého půdního prostoru i s vestavbou nové zasedací místnosti, sociálního zařízení a skladu. Na základě poptávkového řízení byla vybrána dodavatelská stavební firma p.Nejmana z Ještětic. Podmínkou získání dotace bylo úspěšné dokončení stavby včetně kolaudace do konce roku 2007. Se stavebními pracemi se mělo začít už na jaře. Další administrativní zdržení však způsobilo, že stavba byla zahájena značně pozdě až 20. srpna navážením materiálu a stavbou lešení. Díky pochopení majitele pekárny Marta mohla být pro stavební zázemí použita část pozemku patřícího k pekárně. Zde byla umístěna hlavně míchačka a maringotka. Hasičská výjezdová vozidla se podařilo dočasně zaparkovat v prostorách firmy ZEAS a.s. a zajistit tak dostatečnou akceschopnost v případě požárního poplachu. V uvolněných garážích bylo možno uskladnit další materiál.

První stavební práce začaly demontáží oplechování a bouráním atiky po obvodu střechy. Z důvodu nestálosti počasí byla původní lepenková střecha dočasně ponechána, což se později vyplatilo. Do 5. září, kdy stavbu převzali tesaři, se podařilo vybetonovat věnec a vyzdít hrubou stavbu i se štíty. Jako zdicí materiál byl použit YTONG 30x25x60 cm. Začátek září byl poznamenán zhoršeným počasím, kvůli dešti se musely palubky natírat v garážích. Déšť naštěstí práci nezastavil a 13. září byla střecha kompletně hotova i s okapy. První kritická fáze skončila.

Současně s pokrýváním střechy se začala bourat stará lepenková střecha. V přední části objektu byl beton celkem tvrdý a musel se rozbít palicemi, zato v zadní části, kam už několik let zatékalo, se beton drolil jako cukr. Pro budoucí sociální zařízení byly přivedeny vodovodní a odpadní trubky z dolní části objektu a v pondělí 1. 10. byla vybetonována podlaha na čisto.

V následujících dnech započaly práce na venkovních omítkách. Tato část stavebních prací by se také dala nazvat závod s časem, protože podzimní počasí už začalo negativně zasahovat do stavebních procesů. Souběžně probíhaly i práce na vnitřních omítkách a elektroinstalacích a sádkartonových příčkách. Do 29. 11. kdy proběhla kolaudace se podařilo stavební práce s úspěchem ukončit.

Nová střecha a nástavba na trnovské hasičské zbrojnici nyní poskytuje dostatečné prostory pro sborovou činnost a skladování svěřeného materiálu. Díky dobře provedeným stavebním pracím tak může trnovská hasičská zbrojnice sloužit potřebám hasičů několik dalších desítek let.

JARO VE ŠKOLCE

„Peru, peru šátky, na ty naše svátky,“

se ozývalo z MŠ Houdkovice při oblíbené jarní hře „Na Hastrmana“ a „Sbohem zimo, šťastnou cestu!“ při loučení s „paní Zimou“ ve školním roce 2007 – 2008 s počtem 25 dětí.

Jarními hrátkami jsme probouzeli sluníčko, které nám dodává sílu a inspiraci k vymýšlení, jak krůček po krůčku vpouštět jaro mezi nás.

Měsíční divadelní představení v Rychnově nad Kněžnou jsme rozšířili o nabídku divadelních představení do MŠ – o ekologický program JARO, o představení dravých ptáků, o divadlo JEJDA FERDA a o cirkusové představení s pejsky, opičkou a žonglováním.

Upřednostnili jsme tradice a zvyky při posilování prožitků dětí Masopustním průvodem po Houdkovicích. Za nabídku napečených, moduritových podkoviček, za dětský hudební doprovod a za obdarování dětí patří všem poděkování.

V předstihu Velikonoc vyrábíme a radujeme se z výtvarných výrobků, z malování výdunků, zdobení papírových vajíček, z modelování vajíček, z tvoření hnízdeček s vajíčky, z papírových kuřátek a velikonočních přáníček. Oblíbené je pletení pomlázek s koledováním v MŠ. Vyvrcholením je oslava Velikonočních křesťanských svátků, zvyků a tradic, které si s dětmi zkoušíme. Nezapomínáme na Škaredou středu, kdy ve třídě uklízíme, o Zeleném čtvrtku jíme zeleninu, špenát, trháme mladé kopřivy do jarní polévky. Na Velký pátek jsme jedli velikonoční bavorské vdolečky a domácí bábovku od hodné maminky.

Nyní se těšíme na nejkrásnější roční období – na jarní pozorování přírody, na jarní hrátky – čarodějnice, vítání máje, na besídku Dne matek a na výlety.

Jako každoročně na závěr školního roku nás čeká loučení s předškoláky, ale zároveň nám bude odměnou, že budeme mít všichni na co vzpomínat, jako školáci, kteří nás chodí navštěvovat.

Ředitelka MŠ Jaroslava Řízková

Z činnosti Mysliveckého sdružení Borky Trnov

Myslivecké sdružení hospodaří na výměře cca 2260 ha pronajatých od Honebního společenstva Trnov. Z celkové výměry 2260 ha je cca 400 ha lesa, 100 ha vodních ploch a 1760 ha polí a luk.

Aktivně se na činnosti MS podílí 36 členů, věkový průměr je 52 let. Členové se pravidelně scházejí na členských schůzích, které bývají přibližně čtvrtletně. Výbor MS současně pracuje ve složení: Grulich Jan, Ing. Jirka Vladimír, Astr Zdeněk, Řízek Jiří, Brandejs Jiří, Vaněk Jaroslav a Cita Václav. V měsíci březnu se konala výroční členská schůze, která hodnotila uplynulý myslivecký rok.

Myslivecký rok je poměrně pestrý. Hlavní činností myslivců v zimním období je péče o zvěř. Po celé honitbě jsou rozmístěny krmelce a zásypy, které nezůstávají prázdné. V průběhu jara a léta se připravujeme na loveckou sezonu, která začíná v září. Příprava nespočívá pouze v čištění zbraní a nákupu nábojů, jak by si leckdo mohl myslet, ale je to období intenzivní práce v honitbě, odchov kachňat, příprava rybníků, opravy příkrmovacích a dalších mysliveckých zařízení.

Mezi hlavní druhy zvěře, se kterými je možné se v naší honitbě setkat, patří srnčí, zajíc polní, bažant obecný, prase divoké, liška obecná, zřídka muflon a další drobná zvěř. Především však kachna březnačka, která je nejpočetnější lovenou zvěří. Díky poplatkovým lovům na kachnu, které jsou hlavním zdrojem finančních prostředků, je sdružení finančně soběstačné.

Myslivosti ZDAR!!

Informace

- ❖ Dne 17. května 2008 proběhne opět v našich obcích sběr nebezpečného odpadu.
- ❖ V květnu se uskuteční sběr starého papíru. Výtěžek bude věnován Mateřské škole v Houdkovicích.
- ❖ Obec v nejbližší době zřídí sběrný box pro nefunkční elektroniku a elektropřístroje, počítače apod.

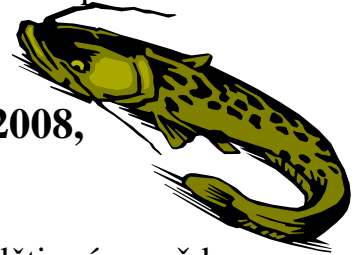
Bližší informace sledujte na vývěškách a plakátech a získáte je i z hlášení místního rozhlasu.

Vždy První májové Čerění vody

Jaro je tady a blíží se První máj.
To je již tradičně den, který trávíme na rybníku
rybařením a rybářskými hrátkami pro děti.

**Proto přijďte s dětmi
na rybník po obědě 1.5.2008,
ve 14 hodin to začne.**

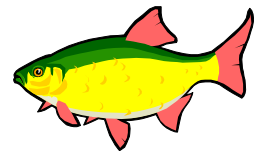

Mnoho sladkých odměn pro děti máme vždy
připraveno a pro tatínky a maminky se taky něco
najde, třeba pivo a opečená ryba.

Letos budou určitě pokořeny všechny rekordy, protože kapříci zase vyrostli a
v místním zemědělském podniku prodali všechno krmení a není zadina. Tak budou
určitě brát.

Spoléháme na tradiční sponzory, ale stejně vyzývám všechny, kteří se chtějí
zapojit, ať se přihlásí na moje telefonní číslo **správce 725705591**. Čím více cen, tím
bude méně bolet nevyhrát jednu z hlavních cen. Vyhrávají je jen ti nejlepší a součet
délky musí být již v metrech, centimetry na hlavní výhru již nestačí.

Již delší dobu však pozorují, že děti a mladí nechodí moc často na chytání.
Nevím, je-li to způsobeno jejich zaneprázdněním ve škole, hraním počítačových her
nebo špatným počasím. Možná, že nejsou dost jasná pravidla chytání ryb a ty bych
tady znovu chtěl připomenout.

1. Rybolov na rybníku je povolen pro místní /střediskové/ obyvatele.
2. Chytají se ryby plevelné - tj. Střevlička východní a Okoun říční, tyto je nutno
odnést od rybníka pryč. Už nejsou přemnožené, tak počítám příští rok toto pravidlo
zrušit.

Potom je možno chytat ryby podle rybářské vyhlášky č. 194/04 a zákona 99/04, a to
tak, že plevelné ryby tj. Plotice, Červenopeřice, Karas a podobné si lze ponechat .
Pozor, někteří méně zkušené rybáři si pletou Amura s Tloušťem. Tam je rozdíl
v dospělosti více než metr délky! Prozatím je možno ponechat i Štiku.

3. Z chovných ryb jsou v současné době dorostlí pouze kapříci. A tak je stanovena
jejich míra 40 až 60cm oproti vyhlášce.

4. Ostatní ryby jsou v současné době malé a nebo chovné a musí se vrátit zpět.

Pro ty, co si rádi pochutnávají na rybím mase chovných ryb je asi nejvíce
zajímavé, co mají udělat pro to, aby si mohli kapříka odnést. To je možno několika
způsoby, vždy dohodou se správcem.

Je možno pomoci při úklidu okolo rybníka, opravě lodičky a při organizování akcí
pro děti apod. Je možno i pomoci se vsázkou chovné ryby centimetr za centimetr.
Tato hodnota fifty fifty je proto, že nemáme rybník, ale protipovodňovou hráz, která
již několikrát přetékala a někteří kapříci – ti neposlušní, jsou v Semechnicích a v
Hamburku.

Základním pravidlem je však jenom jeden kapr týdně, to proto aby nějací zůstali a rostli dál. Tím, že se píchnou o háček a jsou osvobozeni a vráceni zpět, stávají se opatrnější a rybolov je o to zajímavější.

Druhé dobrovolné pravidlo jsou chytací dny: sobota, neděle a středa. Chytání v jiný den není zakázáno, je však slušností zavolat správci. Na tyto dny jsou rovněž směřovány krmné dávky- aby brali.

Tak vidíte není to tak složité, a tak zvu hlavně děti – nedejte pokoj rodičům dokud vám nekoupí prut. Na rybník chodí velmi zkušení rybáři, kteří vám pomohou /když nebudou brát/.

Šmíd - správce rybníka.

Mladí fotbalisté byli v Praze

Naši mladí fotbalisté ze Záhornice, Zádolí a z okolních obcí, kteří kopou za SK Přepychy, podnikli před zahájením jarní sezóny výlet do Prahy na prvoligový zápas dvou „Viktorek“ – Žižkov a Plzeň. Díky známostem pana trenéra Petra Macha jsme se všichni v počtu 50 dostali na zápas zdarma. Dlužno dodat, že za víc ten zápas stejně nestál - skončil 0:0. Výsledek nám nikterak nezkazil dobrou náladu, protože v ten den - 30.3. - bylo krásně slunečno a teplo. Na zápase se ani nikdo nepopral, zafandili jsme si – jak jinak, než „Viktorce“ a většina si dala klobásku, děti limču a brambůrky a tat'kové a některé mamky i pivo.

Pak se jelo do ZOO. Zvířat jsme tam sice moc neviděli, zato lidí stálo v různých frontách na cokoliv požehnaně. Přesto jsme se dobře prošli, sem a tam, prolezli jsme si v klidu všechny prolézačky a někteří odvážní se svezli lanovkou. U východu jsme viděli dovádět tučňáky, a to nám před odjezdem zvedlo náladu.

Výlet to byl super, líbil se dětem i dospělákům – děti říkaly, že ten trenér má dost dobré nápady a dospělí, že hlavně umí vybrat den s krásným počasím.

Za to mu patří dík.

Trenér zase chce od kluků výkony, protože: my tu ligu vyhrajem !!!

Společenská kronika

Narození nových občánků:

Leden 2008

Nikola Grabmüllerová, Záhornice 2
Kateřina Vaněčková, Houdkovice 19

Životní jubilea

Duben 2008

Špatenka Josef, Houdkovice 12	65 let
Brandejsová Božena, Houdkovice 45	75 let
Pavlík Jan, Trnov 57	83 let
Čížinský Jaroslav, Houdkovice 43	60 let
Novák Jiří, Trnov 20	80 let
Kašparová Lidmila, Trnov 14	70 let
Vaněčková Jaroslava, Houdkovice 19	75 let

Květen 2008

Goldstein Jan, Houdkovice 61	65 let
Janečková Jana, Houdkovice 8	65 let
Rohlenová Marie, Zádolí 16	80 let
Šolínová Božena, Houdkovice 9	81 let
Burketová Květoslava, Trnov 31	82 let
Ježková Věra, Houdkovice 39	88 let
Plachetka Zdeněk, Houdkovice 69	75 let

Červen 2008

Podolský Karel, Zádolí 17	70 let
Kyralová Miloslava, Zádolí 5	60 let
Merta Václav, Záhornice 28	65 let

Všem jubilantům blahopřejeme a přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenost.

Rozloučili jsme se se zesnulými:

23.02.2008	Lukášek Josef, Trnov 67
09.03.2008	Vaněček Václav, Houdkovice 19

Tenkrát na západě

Tři měsíce utekly jako mávnutím kouzelného proutku a naše povídání o Spojených státech amerických je opět tady. V zimním vydání jsme jmenovali několik zajímavých míst, které bychom vám rádi chtěli představit. Dlouho jsem přemýšlel, čím začít naše vyprávění jako první, nakonec jsem si řekl, že hned na začátek nasadím zbraň těžšího kalibru a tím bude americký západ – západní pobřeží USA.

Každý jistě zná a také si představuje americký západ z westernových filmů jako kraj, kde se prohánějí kovbojové na koni, indiáni loví bizony a Tornádo Lou zpívá svou píseň se slovy: „Když v baru houstne dým, tu nad líkérem svým, já sním, že přijde on, mého srdce šampion“. Jestli se Tornádo Lou dočkala či nedočkala, to vám teď neřeknu, nemluvil jsem s ní, ale jak je to s těmi kovboji či indiány, to vám říci mohu a rovněž mohu slíbit, že vás to nebude stát ani halír. Stačí si jen pozorně přečíst několik následujících řádků.

Dříve než začneme skutečné povídání, chtěl bych ještě připomenout pár informací z předchozího, tedy zimního, vydání. Jistě si někteří z vás pamatují, že poslední tři roky žiji na východním pobřeží USA v městě Lynchburg, stát Virginia. Tady bych chtěl jen upozornit znalce whisky Jack Daniels, že u nás Jack skutečně nebydlí respektive Jack bydlí v Lynchburgu, ale to byste jej nesměli hledat ve Virginii, ale museli byste se vypravit do státu Tennessee. O tom ale zase někdy jindy. Pokud jsem již na začátku řekl, že se dneska vypravíme na západní pobřeží, jistě vás napadlo, že se nějakým způsobem budeme muset dostat na druhou stranu kontinentu. Naštěstí to bude jen z východu na západ a ne ze severu na jih. To by bylo podstatně delší, ale i tak to není co by kamenem dohodil a zbytek došel pěšky. A pokud ještě řeknu, že USA patří svojí rozlohou po Rusku a Kanadě mezi třetí největší zemi světa, tak mi dáte jistě za pravdu, že to není za humny a že nejlepší způsob dopravy je v tomto případě letecky. Letecká doprava je v USA velmi rozšířená a mohu potvrdit, že se létá skutečně hodně, až jsem byl sám ohromen. Na druhou stranu, uvážíme-li obrovské vzdálenosti, které je zde nutné urazit, naše překvapení nemusí být až tak veliké. Tedy, naše počáteční stanice byla Lynchburg (Virginia) přes Baltimore (Maryland) až do Las Vegas (Nevada). Z Lynchburgu do Baltimoru jsme jeli autem. Cesta to na americké

poměry nebyla až tak dlouhá a ani drahá při ceně benzínu 15Kč/litr. Bylo to přibližně 350 km a trvala jen 4 hodiny i s tím, že musíte projet hlavní město USA - Washington D.C. Poté jsme měli přímý let do Las Vegas, který trval jen o hodinu více než zmíněná cesta autem. Vzdálenostně byl však podstatně delší - 3900 km. Pokud by to chtěl někdo ujet autem, můžu mu s klidným srdcem říci at' se připraví alespoň na 36 hodin za volantem a pokud by toho skutečně neměl dost a chtěl dojet na západní pobřeží, připočteme mu dalších 7 hodin jízdy

popřípadě 1.5 hodiny letu. Naše cesta proběhla bez sebemenších problémů, když nepočítám fakt, že mi letištní autobus rozjel mé skvělé sluneční brýle, které jsem pak byl nucen nosit po celou dobu pobytu. Brýle mám dodnes, ale už je samozřejmě nenosím. Visí jen v poklidu na zdi a připomínají mi mou cestu na západ, ale to teď není důležité. Důležitý je ten fakt, že po několika hodinách cestování jsme konečně dorazili na západní pobřeží, na letiště McCarran v Las Vegas.

Las Vegas jako město hazardu zná určitě každý, ale málokdo ví něco o jeho vzniku. Název tohoto města, jak někteří správně tuší, není anglický, ale je španělský a to díky mexickému cestovateli Artoniu Armijovi, který se zde při svých poutích zastavoval pro vodu. Tady bych chtěl jen připomenout, že město je skutečně obklopeno pouští. Španělský výraz „las vegas” znamená v angličtině “the meadows”, v češtině pak “louky”. Město vzniklo již v roce 1905 respektive

v roce 1911, kdy mu byl přiznán městský status. Přibližně s půl miliónem lidí je pak největším městem státu Nevada. Je to jedno z mála amerických měst, kde je povolen hazard a vše s ním spojené. Není rovněž náhodou, že toto město je nazývané také jako Sin City (Město Hříchu) = město, kde jsou legalizovány či tolerovány jisté aktivity, které jsou jinde nelegální. V případě USA se jedná o erotické služby (prostituce, strip kluby, sex-shopy), hazard (kasina, sázkové kanceláře) a třeba pití alkoholu na ulici. Já vím, svobodné pití alkoholu na ulici je pro nás Evropany samozřejmé, pro Američany nikoliv. Oni nemohou. Ne nadarmo se proto říká: “*What happens in Vegas, stays in Vegas.*” (Co se děje ve Vegas, to zůstane ve Vegas). A co můžete vlastně v Las Vegas vidět? Život tohoto města se v podstatě odehrává pouze na “Las Vegas Boulevard”, což je 7.2 km dlouhá ulice lemovaná slavnými kasiny a hotely. Z těch skutečně známých kasin připomeňme Mirage, 4 Queens, Golden Nugget, Luxor a Bellagio. Právě posledně jmenované bylo postaveno v roce 1998 na místě starého kasina Dunes. Celá stavba přišla bratru na \$1.6 miliardy a nyní zaměstnává přibližně 10,000 lidí. Kasino je rovněž známo svou zpívající a tančící fontánou. Dále bych měl připomenout, že Bellagio můžete vidět ve filmech jako jsou Lucky You, Ocean’s

Eleven (Dannyho part’áci) a Ocean’s Thirteen (Dannyho part’áci 3). Jak jsem už řekl, Las Vegas je město hazardu a zábavy. Z toho důvodu tam nejsou jen kasina, ale můžete tam navštívit spoustu dalších míst či atrakcí jako je např. Fremont Street Experience, věž Stratosphere, zmenšená kopie Eiffelovy věže a známých budov nejen z USA. Tady bych se chtěl pozastavit u prvně jmenovaného - Fremont Street. Tato ulice není zvláštní tím, že je 460 m dlouhá, ale je zvláštní tím, že je

celá zastřešená. Střecha má tvar oblouku, jejíž vrchol je ve výšce 27.5 m, a aby toho nebylo málo, je poseta z vnitřní strany speciálními žárovkami. Žárovky jsou ovládány počítačem a tak je možné sledovat každou hodinu několikaminutovou světelnou show se zvukovým efektem. Mohu potvrdit, že v průběhu této show se život na ulici skutečně zastaví, neboť všichni lidé hledí vzhůru.

Náš výlet samozřejmě nebyl plánovaný kvůli tomu, abychom utratili všechny úspory v Las Vegas, což by skutečně nebyl žádný problém, ale chtěli jsme poznat a procestovat tamní oblast co nejvíce. Proto jsme opustili Las Vegas s tím vědomím, že se tam za pět dní opět vrátíme. Vyrázili jsme směrem na východ, kde byl dalším záchytným bodem národní park Grand Canyon. Ale dříve než jsme tam dojeli, zastavili jsme se na přehradě Hoover Dam.

Tato přehrada se nachází 56 km východně od Las Vegas na hranici Arizony a Nevady. S její výstavbou se začalo již v roce 1930 a pokračovalo se ve dne v noci po dobu pěti let. Za tento čas se na stavbě podílelo více jak 16 000 lidí a průměrně zde denně pracovalo 3 500 dělníků. V době svého dokončení (1935) byla nejvyšší přehradou na světě. Se sedmnácti Francisovými vodními turbínami vyrobí až 2 GW elektrického výkonu stejně tak jako naše JE Temelín s oběma bloky. Přivádějící voda na turbínu dosahuje rychlosti až 138 km/hod. Hráz přehrady je vysoká 220 m, na horním okraji dosahuje tloušťky 14 m a dole v místě spojení se skálou až 198 m. Přehrazením toku Colorado vytvořila největší umělou vodní nádrž na území USA. Vzniklé jezero Lake Mead se rozprostírá do neuvěřitelné délky 180 km. Přehrada chrání před povodněmi a slouží k výrobě elektrické energie. Pitná a užitková voda ze vzniklého jezera se kromě obyvatel Las Vegas dostává až k lidem v Tucsonu (611 km vzdáleném), Los Angeles (450 km vzdálené) či k mexickým farmářům. Vodní dílo dostalo jméno po třicátém prvním americkém prezidentovi Hooverovi. Doktor Herbert Clark Hoover byl důlní inženýr, kterému byl v roce 1921 předán čestný doktorský diplom Českého vysokého učení technického v Praze.

Jelikož naším cílem nebyla jen Hooverova přehrada, ale byl to i onen nejslavnější kaňon světa, bylo zapotřebí po návštěvě přehrady urazit dalších 400 km, abychom se

dostali na konečnou stanici dne = Grand Canyon (Arizona). Grand Canyon patří mezi nejznámější, největší a vlastně i nejstarší národní parky v USA. Byl založen v roce 1919 (3 roky po založení US National Park Service). O tom faktu, že kaňon není skutečně malý, svědčí i následující čísla: 446 km dlouhý, šíře se pohybuje

dostali na konečnou stanici dne = Grand Canyon (Arizona). Grand Canyon patří mezi nejznámější, největší a vlastně i nejstarší národní parky v USA. Byl založen v roce 1919 (3 roky po založení US National Park Service). O tom faktu, že kaňon není skutečně malý, svědčí i následující čísla: 446 km dlouhý, šíře se pohybuje

v rozsahu od 6.4 do 29 km a dosahuje hloubky až 1.6 km. Samotný kaňon byl Evropany objeven v roce 1540 a to španělským cestovatelem Garcíou Lópezem de Cárdenasem. Kaňonem protéká neméně slavná řeka Colorado. Co se týká turistického vyžití, můžete se dostat k nebo do kaňonu ze dvou stran: North Rim (Severní okraj), South Rim (Jižní okraj). Turisty více známý a také navštěvovaný je Jižní okraj kaňonu zvaný také Grand Canyon Village (vesnice či osada Grand Canyon). I my jsme přijeli na jižní okraj kaňonu a tím se zařadili mezi těch 5 miliónu lidí, kteří ročně navštíví park. Po projetí vstupní branou se skutečně ocitnete na samotném okraji, ze kterého můžete hledět až na řeku Colorado. V areálu parku je k dispozici informační centrum, ubytovny, kemping a obchod se smíšeným zbožím. Dále je zde zdarma k dispozici autobusová doprava pokrývající dvě okružní linky – modrý okruh (Village Route) a zelený okruh (Kaibab Trail Route). My jsme se sem samozřejmě neprijeli jen dívat z okraje dolů, ale našim cílem bylo sejít až k řece

Colorado a vyjít zpět nahoru a to v jeden jediný den. Tento plán však není doporučován, neboť se musí překonat převýšení 1.5 km (Sněžka – 1.6 km) na délce 9.5 km při teplotě 35 – 40°C v krajině, kde je obtížné najít kousek stínu. Dále zde můžete

velice snadno poznat, co znamená přehřátí organismu, dehydratace, nechutenství a další nepříjemné věci. Z tohoto důvodu většina lidí, chystající se jít nahoru (dole u řeky je rovněž kemping) nebo dolů, vyráží na svoji pout' časné ráno. Musím se přiznat, že při rychlejším výstupu nahoru jsem si docela sáhnul na dno svých sil, neboť mi byl na závěr vypít můj energetický nápoj. Samotná voda mi už skutečně nechutnala

nemluvě o müsli tyčinkách. Kdo nezažil, asi těžko pochopí, o čem to nyní mluvím. Na druhou stranu jsem byl odměněn pohledem na nádherné přírodní bohatství, které Grand Canyon nabízí. Pokud se někdo necítí na delší procházku, může si zaplatit projížďku na mulách popřípadě se může nad kaňonem proletět vrtulníkem.

Další den ráno, hned po náročném zdolání Grand Canyonu, jsme se vydali směrem na sever a to do Arches National Park (Utah), který byl vzdálen 546 km. Cestou jsme samozřejmě projeli několik známých míst, jak už je na západě zvykem. Byly to Monument Valley, Mexican Hat, Muley Point Overlook, Goosenecks a Natural Bridges. Zvláště první jmenovaný je vám určitě známý z reklam na cigarety Marlboro z padesátých let nebo z celé řady filmů, ať westernových či jiných.

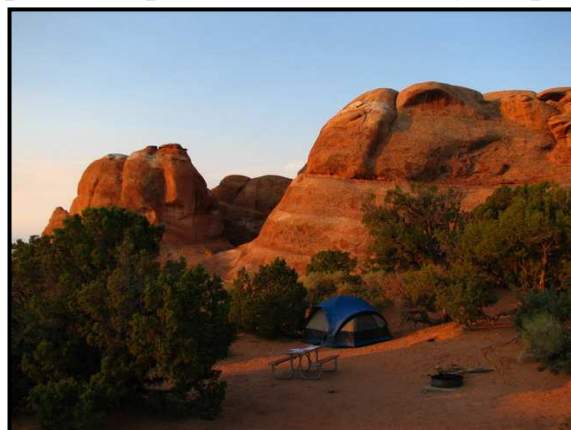

Uved'me si například pár z nich: Forest Gump, Mission Impossible II, Návrat do budoucnosti III, seriál Airwolf, atd. Monument Valley se nachází na hranicích států

Utah a Arizona. Právě v takových místech můžete potkat novodobé kovboje na svých ocelových ořích, kteří se kochají výhledem na krajinu ze svých sedel. Vlastně se od těch dávných dob nic nezměnilo.

Ale abych se vrátil zpět k naší jízdě do Arches National Park. Celou tu půl tisícovku kilometrů jsme ujeli přibližně za osm hodin. Je to celkem dlouhá doba za volantem, ale když se nějakým způsobem rozloží na celý den, není to zase tak hrozné. Na místo určení jsme dojeli už za šera. Naštěstí jsme již měli před odletem zaplacené místo v kempingu. Pokud se už rozhodnete pro kempování na cestách po národních parcích, je vždy velkou výhodou si předem zarezervovat a také zaplatit místo pro stan. My jsme využili internetové rezervace, kde jsme si mohli dokonce vybrat i místo. Platba proběhla pomocí kreditní karty též přes internet. Ve výsledku to pak vypadalo tak, že

jsme přijeli do kempingu, podle mapky jsme si našli číslo našeho místa a když jsme tam dojeli, byl tam už lístek s našim jménem. Vše klapalo tak jak mělo a my jsme tak nemuseli řešit žádný problém s ubytováním. Arches National Park, jak už z jeho názvu vyplývá, je parkem kamenných oblouků s rozlohou 309 km². Literatura uvádí, že je tam až na 2,000 oblouků (arches), z nichž nejznámější jsou Delicate Arch a Landscape Arch. Prvně jmenovaný je 16 m vysoký a stal se oblíbeným

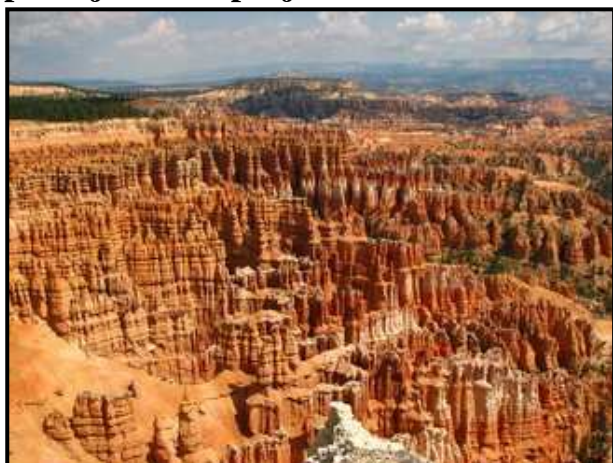
symbolem na SPZ státu Utah popřípadě jej můžete vidět na amerických poštovních známkách. Druhý jmenovaný je nejdelším kamenným obloukem (88 m), který můžete spatřit v tavním národním parku. Pokud by se někdo z vás chystal navštívit tento park, doporučoval bych si přečíst průvodce, zvláště pak tu kapitolu týkající se toho, kdy (ráno, večer) a k jakému oblouku či jinému přírodnímu útvaru přijít, neboť tak můžete být svědky souhry krásy přírody a světelných paprsků. Tento park si ale budu pamatovat ještě i z jiného důvodu. Podařilo se nám tam totiž píchnout přední kolo u auta. Ne že by v parku byly špatné silnice. To nelze říci. Všechny silnice jsou asfaltové kromě jedné. A to byl náš osud. I přes varování, že silnice je vhodná pro terénní automobily s pohonem všech 4 kol, vydali jsme se na ni. Ono v USA musíte někdy brát takhle varování s rezervou, protože co je u nich silnice vhodná pro terénní auta, to je u nás ještě dobrá silnice. Jednalo se totiž o obyčejnou, štěrkem sypanou silnici.

Jenže stalo se co se stalo a po 8 kilometrech jsme dojeli. Píchnuté kolo jsme vyměnili za rezervní a pak nás samozřejmě čekala cesta zpět po té samé silnici. V tu chvíli s námi jeli asi všichni svatí, protože když jsem viděl to rezervní kolečko, moc jsem tomu nevěřil, že se mu nic nestane. Nic vážného už se ale nestalo a my jsme byli nuceni na pár hodin přerušit prohlídku parku a zajet si do nejbližšího města (≈25 km) nechat spravit pneumatiku, neboť s rezervním kolem jsme nemohli jet další tisícovku kilometrů.

Oprava se ale malinko zkomplikovala, protože plášť už nešel zalepit. Bylo tedy potřeba objednat zcela nový a jelikož jej autoservis neměl skladem, bylo nutné na nový počkat do druhého dne, než jej dealer brzo ráno doveze. Vrátili jsme se tedy do parku s rezervním kolem a pokračovali v dalším průzkumu.

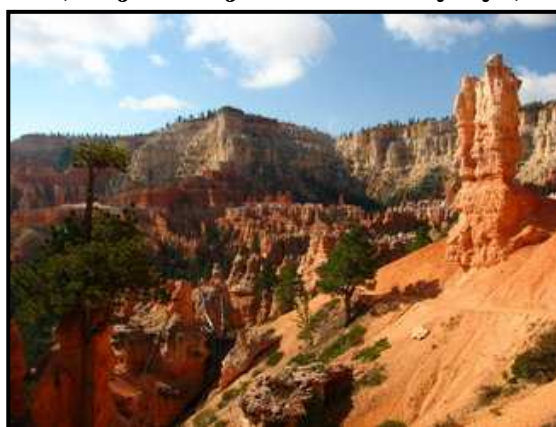
Druhý den ráno jsme se vydali zpět do autoservisu, kde už bylo kolo připravené a za pár minutek už jsme jej měli i na autě. Po telefonické domluvě s autopůjčovnou jsme zaplatili za servis a peníze nám byly posléze odečteny ze sumy, kterou jsme platili za pronájem auta při jeho vrácení.

Bryce a pokrývá rozlohu přibližně 145 km². O tomto parku já říkám, že kdyby člověk nevěděl, že to vše vytvořila sama příroda, tak by řekl, že je to největší americký kýč, který může kdy vidět. Holt tomu tak není a člověk se musí opět poklonit matce přírodě, že namíchala neskutečnou paletu barev. Tento park jimi hýří, zvláště pak v kombinaci se slunečními paprsky mění své barvy v průběhu celého dne. Co se týká pěší turistiky, je to procházka růžovou zahradou ve srovnání s Grand Canyonem. Turistické stezky nejsou nikterak náročné a jsou velice hezky upravené. Na tento park vám stačí v podstatě jedno odpoledne, abyste si jej v klidu užili a viděli vše co tam je potřeba vidět. I my jsme tomu obětovali jen půl dne a poté jsme se přesunuli o 120 km dále na místo s názvem Zion National Park.

Zion National Park je vzdálený 260 km severovýchodně od Las Vegas a má rozlohu 593 km². Tento park je svým charakterem zcela jiný než výše uvedené parky, což

Auto bylo tedy spraveno a my jsme se mohli s klidným srdcem vydat na další plánované místo vzdálené 450 km, kterým byl Bryce Canyon (Utah). Je to park, který byl založen roku 1924, tedy o pět let později než třeba zmiňovaný Grand Canyon a je i o 500 – 600 m výše položený. To jsme měli možnost poznat i na vlastní kůži, protože zatím co jsme v Grand Canyonu večer přemýšleli jak se zchladit, tady jsme řešili zcela opačný problém. Park je pojmenován podle mormonského usedlíka Ebenezera

můžete velice lehce porovnat dle přiložených obrázků. Je skutečně zajímavé, jak se ráz krajiny rapidně změní po několika stovkách kilometrech. Tímto parkem v podstatě vede jen jedna silnice, která je z větší části natřená na červeno. Tato červená barva perfektně zapadá do okolního prostředí. Pokud se vydáte na tuto cestu, budete projíždět 1.8 km dlouhým Zion-Mount Carmel tunelem, který byl vyrubán do skály už před rokem 1930. Tunel má šest velkých oken proražených skrz masivní skálu a tím umožňuje sledovat za jízdy okolní krajinu. Zion-Mount Carmel Highway, tak se nazývá ona cesta, samozřejmě prochází infocentrem, kde je i velké parkoviště. To říkám z toho důvodu, neboť v parku není povoleno pohybovat se vlastním autem (mimo zmiňované komunikace), ale musíte využít přistavených okružních autobusů, které vás opět zdarma rozvezou kam budete chtít. Nejznámějším a zřejmě asi nejhezčím místem či turistickou trasou je Angel Landing. Každý vášnivý turista, který navštívil Zion, si určitě nenechal ujít tuto „procházku“. My jsme asi tak vášniví turisté nebyli, protože jsme si tuto podívanou nechali utéci a to i přesto, že tato trasa naskýtá neskutečné pohledy. Ne, teď si dělám trochu srandu, ne že bychom tam jít nechtěli, ale problém byl v tom, že jsme již neměli tolik času a museli jsme se zavčas dostat tentýž den zpět do Las Vegas. Další důležitou skutečností bylo, že jsme oba měli tak trochu namožené vazy v kolenou a nechtěli jsme riskovat jejich další zhoršení. Tedy, po zkrácené prohlídce Zion National Park jsme v podvečer dojeli zpět do Las Vegas, kde jsme již měli rezervovaný hotel přímo na Fremont Street. No a co se dělo večer, to už snad nikomu ani říkat nemusím. Usnuli jsme jako dudci, ale předtím jsme se šli podívat, jak žije Las Vegas nočním životem. Do konce výletu po americkém západě nám ale zbývaly ještě necelé tři dny pobytu. V plánu na tyto dny byl Death Valley National Park a pak ono

slavné město filmu – Hollywood, které se nám ale už do dnešního povídání nevejde. Pojd'me se nyní podívat na poslední z parků, který vám v tomto povídání mohu nabídnout a tím je již zmíněný Death Valley National Park neboli Údolí smrti, které bylo rovněž po více než 1000 let domovem původního domorodého kmene Timbisha. Tento park je součástí Mojave Desert (Mojavské pouště) a leží na území dvou států – Californie a Nevady. Tato skutečnost by nebyla ničím zajímavá. Zvláštností však je, že část parku nazývaná Badwater (Špatná voda) má takovou nadmořskou výšku, že je nejnižším místem v celé Severní Americe. Udávaná nadmořská výška je 86 m pod hladinou moře. Ano, čtete správně, pod

hladinou moře. Rozloha parku je 7,800 km², což je malinko větší plocha než jsme byli zvyklí u předchozích parků, v tomto případě parčíků. Death Valley je skutečně jiné než ostatní parky a to teď říkám zcela vážně. Moc zeleně tam nečekejte. Vlastně žádnou, protože jak jsem řekl, je to součástí Mojavské pouště. Pouze skály, kameny a písek. Na druhou stranu musím uznat, že tento park má rozhodně svoje kouzlo, i když pro piknikáře tohle prostředí určitě vhodné není. A co tam lze kromě nejnižšího bodu

nalézt? Tady bych snad zmínil tři místa, která na mě udělala dojem. Prvním z nich je Zabriskie Point. Druhé místo by určitě bylo Mesquite Sand Dunes. Pokud se sem někdo z vás vypraví a bude mít pocit, že se nalézá na poušti, jeho dojem bude skutečně na místě, protože bude v obklopení písečných dun. A že skutečně nelžu, o tom svědčí i ten fakt, že toto místo bylo a je používáno hollywoodskými společnostmi k natáčení písečných dun viz Film Star Wars (Hvězdné války). Třetím místem by

pak bylo Ubehebe Crater (Ubehebský kráter). Jedná se o vulkanický kráter, který má 1000 m v průměru a je hluboký 237 m.

Ač je tedy Death Valley vlastně poušť, nedají se tam očekávat časté deště jako je tomu v jiných krajinách. Z toho by člověk usoudil, že spojení názvu toho parku se slovem povodeň asi nepřipadá v úvahu, ale opak je pravdou. Právě toto místo je velice náchylné na povodně a to i během slabých dešťů. Důvod je ten, že vyprahlá půda nestačí absorbovat spadlou vodu a ta se potom zákonitě drží na povrchu. V roce 2004 dva lidé při takové povodni dokonce zahynuli a park musel být dočasně uzavřen. V době naší návštěvy, ač bylo pekelné horko, jsme se nedostali na ono nejnižší položené místo v parku. A důvod? Zcela prostý - předešlá povodeň. Příjezdová cesta byla prostě zanesená naplaveninami a par dní to chlapcům vzalo, než to vše odvozili. To už pro nás ale bylo příliš pozdě, protože náš výlet byl u konce stejně tak jako naše dnešní vyprávění.

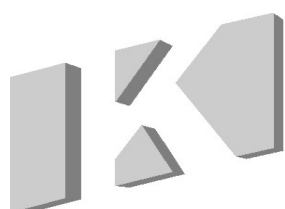

Jsem velice potěšen, že jste se dočetli až na toto místo a mou milou povinností je se s vámi na 3 měsíce rozloučit. Dříve ale než tak udělám, ještě vám řeknu, jak je to s těmi indiány. Indiáni již nežijí tak, jak jste je zvyklí vidět ve filmech o pokrevním bratřech Vinnetuovi a Old Shatterhandovi. Již neloví bizony a nebrázdí prerie na koních, ale u silnic prodávají turistům různé ozdobné předměty. Někteří z nich pracují pro správu národních parků popřípadě pokud se jedná o indiánskou rezervaci, dělají průvodce tam. Jinak tak jako jiní lidé na této planetě, radi se oddávají ohnivě vodě. A čem to bude příště? Nechejte se překvapit a já se nechám taky, protože to také ještě nevím. Přeji hezký a nikým nerušený den.

Jiří Tošovský <http://tosa.rajce.idnes.cz/>

Program Houdkovice 2008

30.4.	Čaroděj. zábava - Místní produkce	St
8.5.	Soutěž SDH - "Podorlicko"	Čt
10.5.	Soutěž SDH - Děti	So
17.5.	Soutěž SDH - Děti - Záhornice	So
17.5.	Okrs. soutěž SDH - Záhornice	So
23-24.5.	Výlet - Karlovy Vary	Pá-So
14.6.	Zadáno - Soukromá akce	So
5.7.	Fotbalový turnaj	So
5.7.	Pout'ová zábava - ROCKSORRY	So
6.7.	Pout'ové odpoledne - STAVOSTROJKA	Ne
11.7.	Zábava - Bladex	Pá
15.8.	Zábava - Bladex	Pá
23.8.	Zábava - ROCKSORRY	So
30.8.	Zábava - COMBI	So

KAMENICTVÍ KUBALA profesionální zpracování kamene

Zpracováváme a dodáváme materiály:

žuly, mramory, pískovce

(velký výběr skladem)

Stavební dodávky: **Schody, parapety, dlažby aj.**

Kuchyňské, barové a koupelnové desky z přírodních žul

Komplet krbové sestavy včetně horkovzdušných rozvodů

Prodej krbových vložek (litinových i plechových) a krbových kamen

Komplexní dodávky a údržby náhrobků, restaurování

Prodej lávových kamenů

Čánka 27, 517 73 Opočno

tel./fax: 494 667 611, mobil: 603 847 414, 605 030 203

info@zpracovani-kamene.cz

www.zpracovani-kamene.cz

MILÍ POUTNÍCI, DRAZÍ PŘÁTELÉ!

*Chcete se tělesně zotavit a načerpat duchovní sílu?
Navštivte poutní místo v krásném lesním prostředí*

v DŘÍZNECH
ve farnosti Přepychy.

V tomto roce 2008 Vám nabízíme následující program:

- 4. května /v neděli/ v 14:00 hod. slavnostní mši svatou celebruje
P. Emil Hoffmann, CM*
- 11. května /v neděli/ v 14:00 hod. slavnostní mši svatou celebruje
P. Leopold Paseka*
- 18. května /v neděli/ v 14:00 hod. slavnostní mši svatou celebruje
Mons. Josef Socha, generální vikář*
- 25. května /v neděli/ v 14:00 hod. slavnostní mši svatou celebruje
Ing. Mgr. Zdeněk Novák*
- 17. srpna /v neděli/ v 14:00 hod. slavnostní mši svatou celebruje
P. Pavol Bazár, CM*
- 5. října /v neděli/ v 14:00 hod. slavnostní mši svatou celebruje
P. Vincent Zonták, CM*

*Před každou mši svatou je modlitba svatého růžence a možnost přijmout svátost smíření.
Po mši svaté je mariánská pobožnost. Soukromně i pobožnost Křížové cesty.*

SRDĚČNĚ VÁS VŠECHNY ZVEME!

Přijďte a udělejte radost naší nebeské Matce Panně Marii i sobě!

*Římskokatolická farnost Přepychy u Opočna
Správce farnosti a farní pastorační rada*